

Op reis door het Groninger verleden

De herinrichting van de synagoge in Groningen is zo goed als af. Willy van der Schuit gaf leiding aan dat project en maakte zo weer een reis door het Groninger verleden.

MARCEL LOODEN

Ze is een Friezin van geboorte maar helemaal thuis in Groningen. En zeker met het verleden van de Stad en de Ommelanden voelt Willy van der Schuit (53) zich vertrouwd.

Zij houdt zich al jaren met dat verleden bezig, als maker van tentoonstellingen over historische onderwerpen en als (her)inrichter van musea. Haar meest recente klus: de herinrichting van de synagoge aan de Folkingestraat in Groningen.

Ze woont ook in de stad en leerde de synagoge kennen in de jaren 80. „Ik studeerde geschiedenis aan de Rijksuniversiteit. Na afloop van mijn studie bleef ik er wonen.”

Ze was bij geschiedkundige projecten van de universiteit betrokken en werkte voor de Geschiedeniswinkel. „Toen die sloot, nu ruim 15 jaar geleden, besloot ik mijn eigen bedrijf op te zetten en als zzp'er verder te gaan. Museale herinrichting was een van de zaken waar ik me op richtte.”

Het levert haar allerlei opdrachten op. Zo was ze betrokken bij de herinrichting van het Abel Tasman Museum in Grootegast en het Mu-

Willy van der Schuit in de onder haar leiding heringerichte synagoge aan de Folkingestraat. FOTO CORNÉ SPARIDAENS

zeeAquarium in Delfzijl. Tevens maakte ze exposities voor het Oorlogs- en Verzetscentrum Groningen. Ze was zo als het ware voortdurend op reis door het verleden van Stad en Ommelanden. Ze leerde veel over de historie van Delfzijl, over de reizen van Abel Tasman, over het wel en wee van Groningers in oorlogstijd.

Enkele jaren geleden meldden de bestuurders van de Stichting Folkingestraat Synagoge Groningen zich bij haar. Zij wilden het museale deel van de synagoge vernieuwen, modern maken. „We hebben een plan gemaakt en berekend wat het kostte”, vertelt Van der Schuit. „Vervolgens zijn we gaan zoeken naar geld en aan de uitvoering van het plan

‘Er is nu veel meer aandacht voor de Joden in de Ommelanden’

begonnen. Dat deed ik niet alleen, ik heb inmiddels een team om me heen. Helga de Graaf hoort daar onder anderen bij.”

Dat team gaf de expositieruimte van de synagoge beetje bij beetje het huidige moderne, frisse gezicht. Op veel meer manieren dan voorheen, ook digitale, krijgen bezoekers nu informatie over het Joodse leven in de provincie voorgeschoteld. „Er is

nu veel meer aandacht voor de Joden in de Ommelanden”, aldus Van der Schuit. „Voorheen was de focus erg gericht op de Joodse gemeenschap in de stad. En ja, natuurlijk is er veel aandacht voor de oorlog en de gevolgen daarvan.”

De herinrichting vroeg van haar dat ze in het Joodse verleden van de provincie dook, dat ze als ware weer een tijdreis maakte. „Ik heb veel nieuwe kennis opgedaan, leerde onder meer dat de Joden in de provincie elkaar meestal heel goed kenden, dat er veel onderlinge banden waren. Ik hoop dat bezoekers aan de synagoge ook veel kennis opdoen en dat via hen nog meer voorwerpen en documenten uit het Joods verleden aan het licht komen.”